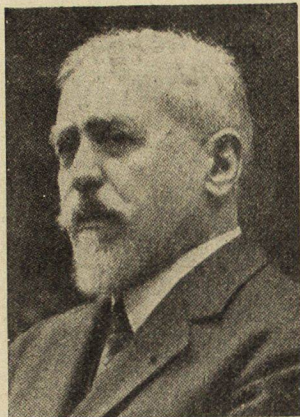


му е „Ариана и синята брада“ (1907) — една лирическа драма, която се смѣта за едно отъ най-виднитѣ творби на французската оперна музика на по-новото време. Въ „Ариана“ на Д. музиката има преднина,



Полъ Дюка́

и всѣко действие представя отъ себе си една симфоническа постройка. Освенъ тѣзи главни творения, той е писалъ и малко, но много ценна клавирна музика: една соната, „Вариации, интерлюдия и финалъ върху една тема отъ Рамо“, „Елегична прелюдия“ (за Хайдновата годишнина) и *La plainte au loin du Faune* (въ паметъ на Дебюси). Сонатата е едно монументално дѣло, което — по свои идеи, майсторско развитие и чистъ лиризмъ, се нарежда между най-виднитѣ творения отъ този родъ. Количествено толкова малка, но качествено тѣй значителна, клавирната музика на Д. дава поводъ на знатния французски пианистъ Корто да напише за нея една цѣла студия—*L'œuvre pianistique de Paul Dukas* („Пианистичнитѣ творения на П. Д.“ въ *Revue musicale*, год. X — 1927, кн. I). Освенъ това, Д. е писалъ единъ балетъ „*La peri*“ и работелъ върху една симфония въ 3 части — по Шекспировата

„Буря“. Сега той е професоръ въ консерваторията, същевременно води композиционния класъ въ *Ecole normale de musique*. Неговитѣ критически статии въ разни парижки вестници, *Gazette des Beaux Arts*, *Revue musicale* и др. отразяватъ единъ независимъ духъ. Д. е учител на младия Пипковъ.

Дюпаркъ, Анри Фукъ — Duparc, Henri Fouque — талантливъ франц. компонистъ, род. 21 януарий 1848 въ Парижъ, ученикъ на Цезаръ Франкъ, писалъ малко (оркестрова, клавирна и гласова) музика, но самобитна и интересна.

Дюпонъ, Огюстъ — Dupont, Auguste — пианистъ и компонистъ, род. 9 февр. 1827 въ Ензивалъ при Лютихъ, умр. 17 дек. 1890 въ Брюкселъ, ученикъ на консерваторията въ родния си градъ, концертиралъ изъ Англия и Германия като виртуозъ съ голѣмъ успѣхъ, и билъ професоръ въ Брюкселската консерватория. Писалъ: сонати, етюди и салонни пиеси за пиано, камерна музика и 2 опери.

Дюпоръ, Жанъ Луи — Duport, Jean Louis — братъ на Д. Ж. Пиеръ — виденъ челистъ-виртуозъ и педагогъ, род. 4 окт. 1749 въ Парижъ, умр. 7 септ. 1819 с. т., ученикъ на брата си, при когото отива за малко въ Берлинъ, следъ успѣшнитѣ си концерти въ Парижъ, живѣе въ Марсилия въ двора на бившия испански кралъ Карлъ IV, после е соло-челистъ въ Императорската капела и професоръ въ консерваторията. Д. е създател на новата апликатура на челото, проведена въ неговата забележителна школа, и компонистъ на концерти, сонати, вариации и дуети за своя инструментъ.

Дюпоръ, Жанъ Пиеръ — Duport, Jean Pierre — челоувиртуозъ и компонистъ, род. 27 ноемв. 1741 въ Парижъ, умр. 31 дек. 1818 въ Берлинъ, ученикъ на Берто, следъ успѣшни концертирания въ Испания и Англия, отива въ Берлинъ като първи челистъ на дворцовата капела, директоръ на дворцовитѣ концерти и учител на Фрид. Вилхелмъ II, компониралъ: концерти, сонати, вариации, дуети за 2 чела и др.

Дюпре, Жилбертъ Луи — Duprez, Gilbert Louis — прочутъ пѣвецъ и гласовъ педагогъ, род. 6 дек. 1806